

(98/C 187/177)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4044/97
af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen
(14. januar 1998)

Om: Udsættelse af forbudet mod drivgarn

Af hvilken grund har Kommissionen foreslået forelæggelse af et nyt forslag med henblik på at forbyde drivgarn og bundsat garn i forbindelse med tunfiskefangst?

Hvorfor har kommissær Bonino trukket sit løfte tilbage om at forelægge forslaget inden udgangen af 1997?

Er Kommissionen klar over, at dens forslag fra 1994 er blokeret i Rådet?

Hvorfor har Kommissionen accepteret denne blokering i Rådet og affundet sig med denne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(27. januar 1998)

Kommissionen havde lovet sammen med Rådets formandskab og de pågældende medlemsstater at forsøge at finde den bedste metode til at nå frem til en ophævelse af blokaden i Rådet af sagen om drivgarnene.

Blokeringen af sagen i Rådet skyldtes ikke Kommissionen, som ved adskillige lejligheder havde givet udtryk for sit ønske om at være med til at finde en løsning, men det forhold, at det var umuligt at nå frem til et kvalificeret flertal. Da det britiske formandskab har givet udtryk for sin hensigt om at forelægge Rådet et kompromisforslag, håber Kommissionen, at dette initiativ gør det muligt at nå frem til en varig og rimelig løsning, og den vil bestræbe sig herpå sammen med formandskabet.

(98/C 187/178)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4046/97
af Ernesto Caccavale (UPE) til Kommissionen
(14. januar 1998)

Om: Overtrædelse af bestemmelserne om europæiske offentlige kontrakter

Under anvendelse af den i Lomé-konventionen fastsatte procedure for tildeling af offentlige kontrakter leverede det italienske selskab ITAMSIDER, efter at have vundet et udbud i Mauretaniens, materiale til det støttede land. Efter at have modtaget materialet som lovet nægtede sidstnævnte at anmode Kommissionen om at betale for det, idet det anførte ubegrundede og aldrig beviste tekniske mangler som grund.

I virkeligheden skyldtes Mauretaniens afvisning, at ITAMSIDER i al hæderlighed havde nægtet at betale den returkommission, det var blevet afkrævet for Mauretaniens udlevering til Kommissionen af de dokumenter, der var nødvendige for at frigive de skyldige beløb.

Desuden havde Kommissionens lokale repræsentant ladet foretage en hastig undersøgelse, som gav de samme resultater, og som siden erklæredes for ureglementeret af Retten i Første Instans i Luxembourg (dom af 25.6.1997, første afdeling, sag T-7/96).

I forbindelse med undersøgelsen af sagen nægtede Domstolen imidlertid at tage hensyn til optagelsen af en telefonsamtale, hvoraf det med al tydelighed fremgik, at det mauretanske selskabs repræsentanter havde anmodet om returkommission.

Det fremgår af ovenstående, at den italienske virksomhed er blevet konfronteret med en kriminel adfærd, der i øvrigt ikke kan retsforfølges i Mauretaniens, fordi en sådan adfærd synes at være »almindelig praksis«. Det ser med andre ord ud til, at denne adfærd ikke kan straffes, hvilket kun kan udgøre en hindring for fællesskabsinstitutionernes gode funktion. Kan Kommissionen på denne baggrund oplyse:

1. hvilken fremgangsmåde der kan benyttes for at imødegå problemer af denne art, eftersom der selv med de procedurer, som GD XX har fastlagt for at intensivere bekæmpelsen af svig og beskytte Fællesskabets finansielle interesser, ikke kan stilles noget op over for ovenfor beskrevne type adfærd?
2. hvad dens generelle holdning til sagen er, samt hvilke foranstaltninger der vil blive truffet for at give de europæiske erhvervsdrivende større garantier?